

последниятъ исторически актъ, имащъ за цѣль окончателното затвърдяване сѣдбата на българския народъ—избирането на първия Български князь. Слѣдъ единъ тържественъ молебенъ на площада прѣдъ „Конака“ Императорскія комисарь князь Дондуковъ — Корсаковъ открилъ I-то Велико Народно събрание, свикано вече възъ основа на изработената конституция. Той се обърналь къмъ прѣдставителитѣ на Българския народъ съ слѣдното бѣлѣжито слово :

„Достопочтеннѣйшее собраніе прѣдставителей Болгарскаго княжества,

„Привѣтствую васъ, избраники Болгарскаго народа, съ торжественнымъ и свѣтымъ призваніемъ, выпавшимъ на вашу долю. Предстоитъ вамъ окончательно упрочить судьбу Болгарскаго народа, искупленнаго цѣною столькихъ жертвъ и крови роднаго вамъ народа Рускаго, положившаго, по волю Великаго Освободителя вашего, начало будущей политической самобытности Болгаріи.

„Не допускаю съ своей стороны какого либо вліянія на предстоящій вамъ, совершенно свободный выборъ будущаго правителя Болгаріи; но считаю однако долгомъ торжественно заявить Собранію, что, вслѣдствіе политическихъ соображеній ни одинъ кандидатъ изъ русскихъ подданныхъ не можетъ быть допущенъ Государемъ на Княжескій Болгарскій престоль.

„Въ виду приближенія срока, назначеннаго Европейскими державами для устройства вашего края, я считаю полезнымъ, дабы не терять времени, просить васъ представить председательство въ настоящемъ Собраніи старѣйшему, достопочтеннѣйшему и многострадальному труженнику болгарскаго дѣла — Блаженнѣйшему Антиму Виддинскому, который съ